

Molta gent s'ha preguntat esta setmana quina classe d'harmonia és la que s'hi pot trobar entre la solemne proclamació de l'aliança de civilitzacions de Zapatero i el seu enviament de l'exèrcit a Ceuta i Melilla? El salt de milers de persones de la tanca fronterera que separa el Marroc de l'Espanya africana ha provocat morts i ferits, i sembla que el conflicte té totes les cartes per a convertir-se en la versió terrestre del pas de l'Estret en patera. Es evident que, per una banda, el salt massiu té unes causes migratòries innegables, però no hauríem deixar-nos dur ni per la demagògia dels més conservadors, que ja clamen contra el govern per falta de previsió, ni tampoc per la ingenuïtat dels qui creuen que estos problemes es solucionen blindant la frontera o bé la d'aquells altres que l'obririen de bat a bat.

El que passa a Ceuta i Melilla no és solament un problema "espanyol", ni tampoc marroquí. És global. El PIB per habitant espanyol és sis vegades més alt que el marroquí, i els que salten són infinitament més pobres que la gent del Marroc. Els milers de subsaharians no fugen dels seus països atrets pel paradís ibèric. O no solament. Actuen impulsats per un efecte fugida des dels seus propis països, plens de misèria, fam i repressió. La única solució és, per tant, també global, i això passa per l'extirpació d'aquella misèria amb actuacions econòmiques i socials contundents des del primer món. A partir d'ací, totes les altres solucions no són més que parxes o gestos interessats de polítics i països implicats en el conflicte.

Cal matisar, però, que el salt de tantíssima gent no ha sigut absolutament casual. Ceuta i Melilla no són únicament "centres d'immigració". El Marroc sempre aprofita la debilitat diplomàtica espanyola per a impulsar les seues pretensions sobre Ceuta i Melilla, que semblaven adormides. De fet, Nabil Ben Abdalah, ministre de Comunicació marroquí, ha comentat recentment que les aspiracions del Marroc continuen vives. Ara bé, ni això ni les onades migratòries es podran solucionar amb uns metres més de tanca ni enviant l'exèrcit.